

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/100/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010225
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3619010225.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému R. X., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom T. L., prechodne bytom L., R.. U. XXX/XX, t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby llava, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 03.09.2021, sp.zn. 2T/85/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.10.2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného R. X. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 3.9.2021, sp.zn. 2T/85/2019 bol obžalovaný R. X. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od 05.06.2019 si na nezistenom mieste v blízkosti mesta Sereď od nestotožnených osôb pravidelne kupoval fentanylové náplasti, ktoré za účelom ich konzumácie u seba prechovával v mieste svojho bydliska v územnom obvode mesta L. až do 15.57 hod. dňa 08.07.2019, kedy bol pri garáži č. XXXX na ulici P. C. v L. za bytovým domom č. XXXX obmedzený na osobnej slobode, pričom v rámci vykonanej osobnej prehliadky bol u obžalovaného zaistený 1 ks alumíniovej fólie bez označenia s piatimi prilepenými ústrižkami náplasti (bez krycej fólie, so zníženou lepivosťou - použité) s potlačou modrej farby (zvyšky nápisu "fentanyl 100 ug/h") s celkovou absorpčnou plochou 17,94 cm², obsahujúcimi účinnú látku fentanyl a tiež 1 ks alumíniový obal "Fentanyl Sandoz transdermálna náplasť 100 ug/h s obsahom 5 ks ústrižkov náplasti s potlačou modrej farby "fentanyl 100 ug/h" s celkovou absorpčnou plochou 55,97 cm² obsahujúcich účinnú látku fentanyl, z ktorých by bolo možné pripraviť 56 bežných jednorazových dávok drogy, ktorý obžalovaný bezprostredne pred obmedzením jeho osobnej slobody od seba odhodil na strechu uvedenej garáže,

a zároveň fentanyl vo forme náplasti v období od posledného týždňa mesiaca apríl 2019 do 07.07.2019 predával na rôznych miestach v meste Partizánske ďalším osobám konzumujúcim túto látku a to:

- v presne nezistenom čase od posledného týždňa mesiaca apríl 2019 do 07.07.2019, najmenej jedenkrát do týždňa väčšinou pri Centre voľného času v Partizánskom opakovane predával doposiaľ presne nezistené množstvá náplasti obsahujúcich fentanyl, po jednej alebo dvoch dávkach osobe T. U., bytom L., T. XXXX/X, pričom jednu dávku o rozmere 1 cm x 0,5 cm náplasti s obsahom fentanylu mu

predával za cenu 10,-€, naposledy mu predal jednu dávku fentanylu dňa 07. 07. 2019 v čase približne 22.30 hod. pri Centre voľného času v Partizánskom za sumu 10 €,

- v presne nezistenom čase od mesiaca máj 2019 do 07.07.2019 pri Centre voľného času v Partizánskom, alebo na ulici P. okružná v L. opakovane predával náplasti obsahujúce fentanyl osobe Q. X., bytom L., P. C. XXXX/XX, a to najmenej dvakrát za týždeň minimálne jednu náplasť rozmeru 1 cm x 1 cm za sumu 10 €, pričom naposledy mu predal jednu dávku fentanylu transdermálnu náplasť o rozmeroch 1 x 1 cm dňa 07. 07. 2019 za garážami v L. na ulici P. C., pričom za túto mu Q. X. nezaplatil lebo nemal peniaze a dohodli sa, že mu zaplatí po výplate, a to 10 €,

- v presne nezistenom čase od mesiaca jún 2019 do 07.07.2019 väčšinou pri Centre voľného času na I. v L., opakovane najmenej dvakrát do týždňa predával náplasti s obsahom fentanylu osobe L. Y., bytom L., P. C. XXXX/XX, a to v množstve najmenej 1 cm² náplasti obsahujúcu fentanyl za sumu 10,-€, čo predstavovalo jednu dávku, pričom naposledy L. Y. predal jednu dávku fentanylu v množstve približne 1 cm² dňa 07. 07. 2019 vo večerných hodinách pri ZŠ na P. C. v L. za sumu 10 €,

- v presne nezistenom čase od posledného týždňa mesiaca apríl 2019 do 06.07.2019 väčšinou pri garážach v L. na ul. P. C. opakovane každé dva až tri dni predával doposiaľ presne nezistené množstvá náplasti s obsahom fentanylu osobe J. U., bytom L., T. C. XXX/XX, a to v množstve 1 cm² náplasti obsahujúcej fentanyl za sumu 10,-€, čo predstavovalo jednu dávku, pričom naposledy J. U. predal jednu dávku fentanylu v množstve 1 cm² dňa 06.07.2019 v čase približne medzi 17.00 - 18.00 hod. v L. pri bývalom policajnom oddelení za sumu 10 €,

príčom fentanyl je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/5/2020-70 zo dňa 30.01.2020, právoplatného dňa 12.05.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. v rámci súhrnného trestu uložil tiež obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 16 (šestnásť) mesiacov. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky. Napokon okresný súd podľa § 83 ods. 1 písm. g/ Tr. zák. rozhodol, že sa zhabáva:

-2 ks oranžových tabliet s označením T3

-14 ks zabalených injekčných ihiel

-5 ks zabalených striekačiek 2 ml

-3 ks zabalených inzulínových striekačiek

-3 ks rozbalených injekčných striekačiek

-2 ks rozbalených injekčných ihiel - použitých

-2 ks injekčných striekačiek s ihlami - použitých,

ktoré veci sa nachádzajú v úschove na Krajskom riaditeľstve PZ v Trenčíne, odbore kriminálnej polície a podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. vlastníkom veci sa stáva štát.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný proti výroku o vine aj treste. V jeho obsiahlom písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že podáva v zákonnej lehote odvolanie voči výroku súdu o vine a voči výroku súdu o treste z dôvodu porušenia ustanovení, ktorým sa má zabezpečiť objasnenie veci; pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení súdu; z dôvodu, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie; z dôvodu pochybností o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať a vykonať ďalšie dôkazy. Napriek tomu, že pri ukladaní trestu bol použitý § 39 ods. 1 Trestného zákona,

ktorým mu bola výška trestu mimoriadne znížená, nesúhlasí uvedeným rozhodnutím prvostupňového súdu v časti výroku o vine ako ani v časti výroku o treste.

Poukázal na predchádzajúci priebeh konania a uviedol, že nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu, že neexistuje dôvodná pochybnosť o svedkoch a svedeckých výpovediach L. Y., Q. X. a J. U., ktorí ho usvedčovali z trestnej činnosti už v prípravnom konaní. Podotýka, že sa jedná o dlhoročných užívateľov drog rôzneho druhu, pričom v tejto súvislosti už svedok J. U. zomrel na predávkovanie a Q. X. je momentálne väzobne stíhaný v ÚVV Ilava za spáchanú trestnú činnosť. Títo svedkovia boli schopní za krivú výpoveď voči nemu urobiť čokoľvek, len aby sa dostali k drogám, alebo mohli zostať na slobode a naďalej užívať drogy. Títo svedkovia sú maximálne nedôveryhodní, pričom sami priznali, že užívajú drogy, čo v zmysle príslušných ustanovení trestného zákona znamená, že pravidelne páchajú trestnú činnosť nedovoleného prechovávanía omamných a návykových látok pre vlastnú potrebu. Tieto dôležité skutočnosti prvostupňový súd doteraz nezobral do úvahy a títo svedkovia sprísňujú jeho právnu kvalifikáciu trestného činu až na obzvlášť závažný zločin. Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku platí: „Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.“ Na pochybnosti o duševnom stave svedkov L. Y., Q. X. a J. U., ako pravidelných užívateľov drog poukázal viackrát vo svojich písomných podaniach, ako aj pri výsluchu týchto svedkov v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní. Svedok T. U. sa k užívaniu návykových látok sám priznal. Tieto pochybnosti však neboli vyslyšané a prvostupňový súd, ako aj odvolací súd iba opakovane argumentujú, že výsluch daných svedkov v prípravnom konaní prebehol za prítomnosti obhajcu obžalovaného. Opätovne podotýkam, že obhajca ani orgán činný v trestnom konaní nie sú schopní a ani spôsobilí vyšetrovať duševný stav vypočúvaných osôb, ani nie sú schopní vykonať nejaký test na prítomnosť omamných látok v tele vypočúvanej osoby. Uvedené rovnako tak neprislúcha konajúcemu súdu na prvom stupni, nakoľko ani sudca nie je schopný zistiť, či vypočúvaná osoba je alebo nie je pod vplyvom návykovej látky, resp. na jej zostávajúcej pôsobnosti po jej užití. Preto opakovane poukázal na § 150 Trestného poriadku „Ak sú závažné pochybnosti, či nie je u svedka, ktorého výpoveď je pre rozhodnutie obzvlášť dôležitá, podstatne znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať, možno znalecky vyšetriť aj duševný stav svedka. V takom prípade je vždy potrebný príkaz súdu, v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie.“ Výpovede svedkov L. Y., Q. X., T. U. a J. U. sú tak dôležité dôkazy, ktorých výpovede sú pre rozhodnutie súdu obzvlášť dôležité, že duševný stav týchto svedkov mal byť bezodkladne vyšetrený. Toto sa však nestalo, ani napriek skutočnosti, že sám T. U. uviedol vo svojej výpovedi pre súdom prvého stupňa, že v čase jeho výsluchu v prípravnom konaní pred povereným vyšetrovateľom PZ bol tesne po užití pervitínu, ktorý si aplikoval vnútrožilne krátko pred tým, ako išiel na políciu vypovedať. Takúto výpoveď svedka T. U. preto treba vnímať v súvislosti s ust. § 150 Trestného poriadku ako obzvlášť dôležitú pre rozhodnutie, lebo aj na základe jeho výpovede bol uznaný vinný za obzvlášť závažný zločin. Konajúci prvostupňový súd si v záujme zachovania objektivity a spravodlivosti pri svojom rozhodovaní mal zaobstaráť lekárske správy, resp. potvrdenie o zdravotnom a duševnom stave vypočúvaných svedkov, nakoľko všetci svedkovia zhodne uviedli, že na závislosť od omamných látok sa liečili u svojich psychiatrov na odporúčenie ich obvodného lekára. To znamená, že základnou povinnosťou súdu pre vyvrátenie závažných pochybností o znížení schopnosti správne vnímať a vypovedať, bolo zaobstaráť vyjadrenie ošetrojúceho lekára každého jedného svedka, prípadne nariadiť znalecky vyšetriť aj duševný stav svedka v súlade s § 150 Trestného poriadku. Nenariadenia tohto dokazovania vytyka v tomto odvolaní prvostupňovému súdu a zakladá to skutočnosť na vrátenie veci odvolacím súdom na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci.

Vyššie uvedenú argumentáciu dokresľuje a jednoznačne potvrdzuje znalecký posudok č. 12/2021 Ing. P. H., znalca z odboru elektrotechnika, ktorý skúmal jeho zaistený mobilný telefón NOKIA a v ňom vloženú SIM kartu. Súd prvého stupňa sám uviedol vo svojom rozhodnutí zo dňa 14.06.2021, že v priebehu dokazovania dospel k záveru, že na vykonané výsluchy svedkov U., U., X., Y. nemožno prihliadnuť, pretože títo boli ako svedkovia vypátraní a až následne vypočutí na základe informácií vyťažovaných z jeho mobilného telefónu a nie „operatívno-pátracou činnosťou“ polície. Výpoveďou policajtov - svedkov npor. H. W. a por. G. T. bolo tvrdené, že títo s jeho mobilným telefónom nemanipulovali a považujú to za neprípustné. Niekoľko však s jeho mobilným telefónom po jeho zadržaní manipuloval a oprávnene sa pýta kto to bol? Túto skutočnosť prvostupňový súd opäť nezohľadnil vo svojom poslednom rozhodnutí zo dňa 03.09.2021. Súd zistil z výsluchu uvedených policajtov, že svedkovia, ktorí ho usvedčovali z trestného činu, boli zistení nešpecifikovanou operatívno-pátracou činnosťou. Takéto zistenie však pre uloženie odsudzujúceho rozsudku považuje za absolútne nedostatočné, umožňujúce rôzne špekulácie a dohady, ako sa vlastne svedkovia „objavili“ na výsluchu pred povereným vyšetrovateľom PZ bez akéhokoľvek písomného predvolania. Preto opakovane poukazuje na ust. § 2 ods. 10 Tr. poriadku. Tieto pochybnosti o hodnovernosti svedkov, ich výpovedí ako aj hodnovernosti výpovede vypočutých policajtov operatívno-

pátracej činnosti dodnes neboli vyvrátené a stále pretrvávajú. Verzia policajtov o získaní kontaktu na svedkov, ktorí ho usvedčujú z dílerstva z operatívno-pátracej činnosti a nie z mobilného telefónu nie je vierohodná a zlyháva na tom, že policajti vo vzťahu k týmto svedkom nijako nekonali (napr. neposlali predvolanie na výsluch a pod.), nebolo začaté trestné stíhanie s predbežným vypočutím svedkov a všetky usvedčujúce výsluchy sa uskutočnili vo veľmi krátkom čase od jeho zadržania a v čase čo sa môj mobilný telefón dostal do dispozície konajúcich policajtov. Polícia teda konala až v rekordne krátkom čase po jeho zadržaní a ani nie v priebehu 48 hodín už mala k dispozícii všetkých usvedčujúcich svedkov a vykonané ich výsluchy. Teda vo chvíli keď došlo k manipulovaniu s jeho mobilným telefónom najneskôr v čase 08.07.2019 o 18:50 hod., kedy je zaznamenaná posledná zmena (zadržaný bol 15:57 hod. toho istého dňa) vo forme čítania a poslania SMS správy s textom „Máme?“ došlo ku kontaminovaniu všetkých vypočutých svedkov, ktorých mená a telefónne čísla boli uložené v jeho telefóne. Takýto dôkaz - dôkazy boli teda získané nezákonným postupom polície, pretože možno dôvodne a na základe logických súvislostí predpokladať, že takto sa polícia dostala k menám, či prezývkam (polícii známym pomerov v komunite narkomanov a museli im byť známe prezývky osôb v telefónnom zozname) a aj k telefónnym číslam svedkov. Čiže dôvodné pochybnosti sú na strane získaných dôkazov a preto by v takom prípade mali byť zohľadnené v jeho prospech, teda v zmysle zásady in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného.

Ako ďalšiu podstatnú skutočnosť, ktorú vytyka prvostupňovému súdu pri vykonávaní dokazovania je skutočnosť, že do dnešného dňa, napriek štyrom návrhom na doplnenie dokazovania na vyšetrenie jeho duševného stavu, tento dôkaz nebol zo strany súdu umožnený. Znalecký posudok, o ktorý sa opiera dokazovanie súdu prvého stupňa MUDr. T. T. č. 42/2018 zo dňa 18.06.2018 o miere jeho závislosti na návykovej látke fentanyl je absolútne nedostatočný, lebo nezohľadňuje aktuálnu mieru jeho závislosti na tejto látke v čase zadržania 08.07.2019. Podotýka, že medzi tým, ako sa rozhoduje v tejto trestnej veci, tak bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. značka 1T/5/2020-70 zo dňa 30.01.2020, ktorý sa stal právoplatný a vykonateľný dňa 12.02.2020 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody 3 mesiace nepodmienečne do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý spáchal pod vplyvom inej návykovej látky - pervitínu. Toto svedčí o skutočnosti, že znalecký posudok z roku 2018 MUDr. T. nezohľadňoval jeho psychický stav a závislosť na fentanyle, resp. na iných návykových látkach.

Podľa § 146 Trestného poriadku: „Ak vzniknú pochybnosti o správnosti znaleckého posudku alebo ak je znalecký posudok nejasný alebo neúplný, treba požiadať znalca o vysvetlenie alebo doplnenie posudku. Ak by to nevedlo k odstráneniu pochybností alebo nejasností znaleckého posudku alebo k úplnosti znaleckého posudku, treba pribrať iného znalca.“ V odvolaní teda opakovane poukazuje na pochybnosti o správnosti znaleckého posudku MUDr. Majzlanovej, považuje ho za nejasný a neúplný, nezohľadňujúci skutkové okolnosti, ktoré sú mu obžalobou kladené za vinu, nezohľadňujú aktuálny zdravotný stav, mieru závislosti na fentanyle a najmä množstvo návykovej látky, ktorá je pre neho obvykle jednorazová dávka. Nemožno sa stotožniť s názorom odvolacieho súdu k právnomu záveru hovoriacemu o „obvyklej jednorazovej dávke“, lebo v tomto konaní sa rozhoduje o individuálnom osude konkrétnej osoby, ktorej je ukladaný individuálny trest. Argument, ktorý vyslovil najvyšší sud v uznesení zo 16.12.2014, sp. zn. 2 Tdo 56/2014 (R 87/2015) pri definícii obvykle jednorazovej dávky, že je potrebné vychádzať z princípu rovnakého zákonného zaobchádzania, ku ktorémukoľvek páchatelovi neobstojí, lebo tak isto, ako sa ukladá vždy individuálny trest, tak isto sa musí postupovať aj pri určovaní obvyklej jednorazovej dávky u každého páchatela zvlášť. V tomto duchu, by teda súdy mali

všetkým páchatelom rovnakých trestných činov ukladať vždy rovnaký trest v záujme „princípu rovnakého zákonného zaobchádzania“ bez ohľadu na individuálne fyzické alebo psychické dispozície každého páchatela. Nie je totiž správne ani spravodlivé, aby páchatel trestného činu bol odsúdený za množstvo návykovej látky, ktorú určuje súd vo svojom rozhodnutí, ktorý sa volá „judikát“ alebo ktorú určuje štátom určená inštitúcia zvaná „kriminalistický a expertízny ústav“. Jednou z podstatných skutkových podstát trestného činu je subjektívna stránka, spočívajúca v zavinení, ktoré je vždy individuálne a musí byť zo strany orgánov činných v trestnom konaní ako aj zo strany súdu obžalovanému spoľahlivo preukázané. Od začiatku tvrdí, že nemal pri sebe také množstvo jednorazových dávok, ako tvrdí KEÚ PZ, teda 56 jednorazových dávok, lebo tento úmysel mu ani nebol nijako preukázaný a teda nemôže byť ani odsúdený v prísnejšej právnej kvalifikácii trestného činu za obzvlášť závažný zločin. V tomto vidí pochybenie súdu a nedostatočne vykonané dokazovanie, ktoré by sa malo zopakovať a to pripustením vykonania znaleckého skúmania znalcom z odvetvia psychiatrie, ktorý jediný by vedel tieto skutočnosti spoľahlivo preukázať. Vzhľadom na to, že prvostupňový súd mu toto neumožnil, požiadal po komplikovanom vybavovaní znalca - psychiatra MUDr. P. R. CSc. o vypracovanie znaleckého posudku, ktorý ho dňa 16.09.2021 osobne navštívil v ÚVV Ilava a ktorý do konca septembra 2021 takýto znalecký

posudok vyhotoví. Následne tento dôkaz zašle k spisovej značke na odvolací súd, ktorý môže tento dôkaz zohľadniť pri svojom rozhodovaní.

Ustanovenie § 135 ods. 2 Tr. zákona hovorí: „Prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu.“ Nikde sa však nehovorí, že sa tým rozumie dávka, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a vyjadruje tak konzumný priemer. Pojmy ako konzumný priemer sú neprípustné, nakoľko aj pri rozhodovaní o vine a treste musí súd zohľadňovať okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a a to vždy individuálne. To hovorí aj vyššie citované ustanovenie zákona, kde je použitý pojem „pre osobnú spotrebu“ a nie pojem „konzumný priemer“. Pre osobnú spotrebu znamená množstvo, ktoré je schopný užívateľ užiť sám pre seba a aj v tom úmysle tieto drogy u seba prechováva. Nikdy nepopieral, že mal pri sebe fentanyl pre vlastnú osobnú spotrebu a tvrdí to aj dnes. V prípade pochybností má súd prihliadnuť na zásadu in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného. Rovnako tak pri ukladaní trestu súd musí vychádzať z ust. § 34 ods. 3 a 4 Tr. zákona: „(3) Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. (4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.“ Súd pri rozhodovaní taktiež nevychádza z nejakého „priemeru“ ale z individuality páchatel'a, jeho pomerov, pohnútok, možností nápravy atď. Trest, ktorý mu uložil prvostupňový súd v rozsahu 10 rokov nepodmienečne je pre neho likvidačný, úplne rozvráti jeho vzťahy s matkou a jej priateľom, s ktorým žije v spoločnej domácnosti a títo najbližší ľudia sa s najväčšou pravdepodobnosťou od neho po toľkých rokoch úplne odvrátia, prípadne už nebudú ani žiť, nakoľko matka je už po dvoch infarktoch a jej budúcnosť je veľmi otázná. Nemožno teda hovoriť pri uložení tak prísneho trestu o čo najmenšom vplyve na jeho rodinu a blízke osoby, lebo tento trest je skutočne neprímerane prísny vzhľadom na skutkové okolnosti, ktoré mu boli preukázané, obzvlášť pri nehodnoverných svedkoch, o ktorých písal vyššie.

Opätovne podotýka, že podľa § 141 ods. 1 Trestného poriadku platí: „Ak sú na objasnenie skutočností dôležitej pre trestné konanie potrebné odborné znalosti, vyžiada orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu odborné vyjadrenie mimo znaleckú činnosť vykonávanú podľa osobitného zákona. V jednoduchých prípadoch sa možno uspokojiť s písomným potvrdením, o ktorého správnosti nie sú pochybnosti.“ Podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku platí: „Ak pre zložitosť objasňovanej skutočnosti nie je postup podľa § 141 postačujúci, priberie orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu znalca na podanie znaleckého posudku. Ak ide o objasnenie skutočností obzvlášť zložitej, priberú sa dvaja znalci. Dvoch znalcov treba pribrať vždy, ak ide o pitvu mŕtvol.“ Tento zákonný princíp nebol v tejto trestnej veci prvostupňovým súdom doteraz aplikovaný a keďže vyplýva priamo zo zákona („priberie“) a jedná sa o pomerne zložitú otázku psychického stavu obžalovaného, nevidí inú možnosť, ako zohľadniť ním zabezpečené znalecké dokazovanie - znalecký posudok MUDr. P. R. CSc.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd rozsudok Okresného súdu Partizánske spis. zn.: 2T/85/2019-548 zo dňa 03.09.2021 zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, resp. aby krajský súd vo veci rozhodol sám uplatnením aplikácie § 171 ods. 2 Trestného zákona priaznivejšej právnej kvalifikácie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného obhajca obžalovaného navrhol doplniť dokazovanie prečítaním listiny označenej ako znalecký posudok MUDr. R..

Po vyjadrení prokurátora k tomuto návrhu krajský súd podľa § 272 ods.3 Tr.por. odmietol vykonať ako dôkaz listinu predloženú obhajobou, nazvanou ako znalecký posudok, ktorá bola doručená krajskému súdu v deň verejného zasadnutia prostredníctvom obhajcu a to z dôvodu, že predmetná listina nie je opatrená pečiatkou znalca, nie je znalcom podpísaná, navyše doplnenie dokazovania o znalecké skúmanie k naznačeným otázkam spomínaným už v odvolaní obžalovaného nepovažuje za podstatné pre rozhodnutie.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obžalovaný a jeho obhajca zhodne navrhli, aby krajský súd odvolaniu obžalovaného vyhovel s tým, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, alternatívne aby po zrušení napadnutého rozsudku rozhodol sám tak, že uzná obžalovaného vinným len podľa § 171 ods.2 Tr.zák.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku a naopak ponúka iné hodnotenie dôkazov, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo nesprávnosti a arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku, precíznym spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie a jeho skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. Vo vzťahu k výroku o vine je obžalovaný pokiaľ sa týka samotného prechovávania drogy usvedčovaný okrem jeho priznania aj ďalšími vykonanými dôkazmi tak ako na ne správne poukázal okresný súd vo svojom rozhodnutí. Vo vzťahu k distribúcii drogy iným osobám je obžalovaný usvedčovaný výpoveďami svedkov L. Y., Q. X., T. U. a výpoveďou svedka U. z prípravného konania, pričom okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne vysvetlil aj napriek zmenenej výpovedi svedka U., prečo vyhodnotil ako pravdivú jeho výpoveď z prípravného konania a na podklade aj ďalších vykonaných dôkazov naopak považoval obranu obžalovaného za vyvrátenú a dospel k nepochybnému záveru, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti jednak skutkových zistení okresného súdu, ale i právnych záverov, pričom obhajobnú argumentáciu obžalovaného považuje za nedôvodnú. Z pohľadu odvolacích námietok obžalovaného je nutné uviesť, že tieto sú v podstate len opakovaním obhajobných námietok obžalovaného pred okresným súdom, na ktoré súd prvého stupňa jasne a presvedčivo reagoval a riadne sa s nimi vysporiadal a súčasne odôvodnil, prečo nevyhovel návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania v rozsahu ako sa ich domáhala obhajoba a odmietol ich vykonať. Odvolací súd v tej súvislosti opakovane (tak ako už vo svojom prechádzajúcom rozhodnutí zo dňa 22.07.2021) uvádza, že pokiaľ obžalovaný aj v aktuálnom odvolaní namieta, že malo byť vykonané znalecké dokazovanie za účelom zistenia aké množstvo fentanylu je pre neho jedna jednorazová dávka, takýto návrh bol správne odmietnutý s poukazom na právny záver a jednoznačný výklad pojmu "obvykle jednorazová dávka", ktorý vyslovil najvyšší súd v uznesení zo 16. decembra 2014, sp. zn. 2 Tdo 56/2014 <aspi://module='JUD'&link='JUD1709265SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (R 87/2015) a to: „Pri definícii obvykle jednorazovej dávky je potrebné vychádzať z princípu rovnakého zákonného prístupu, ku ktorémukoľvek páchatelovi, ktorý omamnú alebo psychotropnú látku prechováva bez ohľadu na jeho individuálne fyzické dispozície alebo vyššiu odolnosť získanú užívaním drogy. Rezistencia získaná predchádzajúcou opakovanou aplikáciou omamnej alebo psychotropnej látky nemôže byť dôvodom na priaznivejšiu právnu kvalifikáciu (§ 171 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523171'&ucin-k-dni='30.12.9999'> namiesto § 172 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523172'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, resp. § 171 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523171'&ucin-k-dni='30.12.9999'> namiesto § 171 ods. 2 Tr. zák. <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523171'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).“ Odvolací súd preto uvádza, že je potom bez významu tvrdenie obžalovaného, že jednorazová dávka v jeho prípade bola väčšia, vzhľadom na získanú toleranciu voči fentanylu z dôvodu dlhodobiejšieho užívania. Z tohto dôvodu odvolací súd rovnako odmietol doplniť dokazovanie pred krajským súdom (odhliadnuc od skutočnosti, že listina predložená obhajobou nespĺňala ani formálne náležitosti znaleckého posudku). Rovnako nemožno súhlasiť s odvolacími

námietkami, že svedkovia usvedčujúci obžalovaného sú nedôveryhodní len preto, že ide o konzumentov drog a bolo potrebné vyšetrovať ich duševný stav. Odvolací súd uvádza, že výpovediam týchto svedkov z hľadiska hodnotenia ich zákonnosti a pravdivosti okresný súd venoval dostatočnú pozornosť, pričom s jeho závermi sa stotožnil i odvolací súd, pričom okrem tvrdení svedka U. v zmenenej výpovedi pred súdom (ktorú súd vyhodnotil ako nepravdivú) nič nenasvedčovalo závažným pochybnostiam o podstatne zníženej schopnosti správne vnímať alebo vypovedať. Napokon svedkovia Y., X. svoje výpovede z prípravného konania potvrdili i pred súdom a prečítanú výpoveď svedka U. nemožno spochybňovať len na podklade už zmenenej výpovede svedka U., ktorú ako je už uvedené vyššie, okresný súd vyhodnotil ako nepravdivú. Napokon ani obhajobou vyslovená pochybnosť o zákonnosti výpovedí svedkov Y., X., U. a U. z prípravného konania s poukazom na preukázanú manipuláciu s telefónom obžalovaného po jeho zadržaní a vyslovené podozrenie, že svedkovia boli identifikovaní z mobilného telefónu, nie je namieste. Aj v tomto smere opakovane odvolací uvádza, že vyslovená pochybnosť o spôsobe zabezpečenia svedkov nemôže spochybňovať zákonnosť vykonaných výpovedí citovaných svedkov a samotný ich obsah. Svedkovia sa k výsluchom dostavili dobrovoľne, pričom každý z nich mal po jeho zákonom poučení vypočúvajúcim policajtom jednoznačné zákonné právo vo veci odoprieť vypovedať podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku, aby si neprivodili nebezpečenstvo trestného stíhania ohľadne ich prípadnej trestnej činnosti v súvislosti s nákupom fentanylu od obžalovaného, čo však žiaden z nich nevyužil a títo podrobne popísali spôsob nákupu fentanylových náplastí od obžalovaného, uviedli aj miesta, čas predaja, ako aj množstvo a cenu, za ktorú fentanyl nakupovali, pričom výsluchy boli vykonané v prítomnosti obhajcu obvineného. Napokon skutočnosť, že totožnosť svedkov bola polícii známa už skôr z operatívno-pátracej činnosti, potvrdili aj svedkovia npor. H. W. a G. T. a teda s nimi prichádzali do kontaktu už aj skôr v súvislosti s preverovaním z podozrenia inej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené vo vzťahu k výroku o uznanej vine súdom prvého stupňa ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti jednak skutkových zistení okresného súdu, ale i právnych záverov, pričom obhajobnú argumentáciu obžalovaného považuje za nedôvodnú, preto s podrobnejším odôvodnením výroku o vine odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa stotožnil.

Následne odvolací súd preskúmal výrok o treste, pričom zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. O osobe obžalovaného bolo zistené, že už bol v minulosti štyrikrát súdne trestaný, na prvé odsúdenie súd neprihliadol, pretože sa v skúšobnej dobe osvedčil. Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/5/2020-70 zo dňa 30.01.2020, právoplatným dňa 12.02.2020, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. mu súd uložil tiež trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 16 (šestnásť) mesiacov. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/50/2018-105 z 22.08.2018, právoplatným dňa 22.08.2018 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., keď prechovával pre vlastnú potrebu fentanyl s veľkosťou absorpčnej plochy 10,64 cm², za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ústavné ochranné protitoxikomanické liečenie. Liečba bola nariadená, bol z nej prepustený uznesením Okresného súdu Trnava 9Nt/107/2020-5 z 21.09.2020., právoplatným dňa 13.11.2020. Trest vykonal dňa 23.04.2019. Napokon rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2Ntc/5/2014-52 z 26.06.2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 5Urto/6/20149-78 z 22.08.2014 krajský súd uznal rozsudok Krajského trestného súdu Korneuburg zo 16.09.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 16.09.2013, č. 606 Hv 9/13f, ktorým obžalovaný, ako občan Slovenskej republiky, bol uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 142 ods. 1 rakúskeho trestného zákonníka, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody na 5 rokov. Podmienečne bol prepustený dňa 04.10.2016, zvyšok trestu mu bol nariadený dňa 17.04.2019. Na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na čl. 174 má evidované dva priestupky proti majetku z 24.01.2017 a 24.04.2018 a jeden priestupok proti pravidlám cestnej premávky z 23.04.2017.

Vzhľadom k uvedenému okresný súd správne obžalovanému ukladal trest súhrnný za použitia § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal trestnú činnosť skôr ako mu bol oznámený trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/5/2020 dňa 03.02.2020, ale i za použitia § 38

ods. 5 Tr. zák. s poukazom na uznané rozhodnutie Krajského trestného súdu Korneuburg zo dňa 16.09.2013, č. 606 Hv 9/13f, kde bol uznaný vinným zo spáchania lúpeže a vychádzal zo zákonného rozpätia upraveného podľa § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 5 Tr. zák. v rozsahu 12 a pol roka až 20 rokov odňatia slobody, pričom dospel k záveru, že trest čo i na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby je pre obžalovaného neprimerane prísny, preto aplikoval § 39 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na pomery páchatel'a a okolnosti spáchania skutku. Preto uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov nepodmienečne, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/5/2020-70 zo dňa 30.01.2020, právoplatného dňa 12.05.2020, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. v rámci súhrnného trestu uložil tiež obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 16 (šestnásť) mesiacov. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel aj odvolací súd k záveru, že súdom prvého stupňa uložený súhrnný trest odňatia slobody s použitím mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/5/2020-70 zo dňa 30.01.2020, právoplatného dňa 12.05.2020, je trestom primeraným, nepochybne vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného nie je neprimerane prísny, pričom ním bude splnený účel trestu. Na výkon trestu okresný súd obžalovaného v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b), § 48 ods.4 Trestného zákona správne zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Správne tiež podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. v rámci súhrnného trestu uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 16 (šestnásť) mesiacov a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. aj ochranný dohľad na 2 (dva) roky. Napokon okresný súd správne podľa § 83 ods. 1 písm. g/ Tr. zák. rozhodol o zhabaní vecí uvedených vo výrokovej časti rozsudku, ktoré veci sa nachádzajú v úschove na Krajskom riaditeľstve PZ v Trenčíne, odbore kriminálnej polície, pričom podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. vlastníkom vecí sa stáva štát. Krajský súd nezistil z podnetu odvolania obžalovaného žiadny dôvod na zrušenie, alebo zmenu vyššie uvedených výrokov o treste odňatia slobody, trestu zákazu činnosti, ochranného dohľadu, ani zhabaní vecí.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol, pričom s podrobnejším odôvodnením v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.